

Selvfølgelig skal der ikke i Loven om Understøttelse til Enkers og Enkemænds Børn lige saa lidt som i de to nysnævnte Love fastslaaes et bestemt Beløb for hvert Barn. Nej, Understøttelsens Beløb skal fastsættes af den paagældende Myndighed paa det givne Tidspunkt. Der skal skønnes over, hvor meget der skal ydes, og det skønnes der ogsaa over nu; men der skal ikke skønnes i hvert enkelt Tilfælde; naar Understøttelsens Størrelse en Gang er fastsat, gælder den, indtil det paagældende Barn er fyldt 14 eller 18 Aar, hvilket af disse Tidspunkter der nu er fastsat. Heri ligger Forskellen mellem Hjælp ydet af Hjelpekassen og Fattighjælp og paa den anden Side Hjælp ydet i Henhold til Lovforslaget om Understøttelse til Enkers og Enkemænds Børn. Forskellen er, at i det sidstnævnte Tilfælde ydes der et fast Beløb for hvert Barn, et Beløb, som der altsaa kan regnes sikkert med, og i det førstnævnte Tilfælde skal de paagældende komme og bede om det, hver Gang de skal have en Tikrone. Det anser jeg for saa uheldigt, at jeg synes, det er tilstrækkeligt til at motivere min Stilling med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 11.

P. Munch: Den ærede Ordfører (S. Frederiksen) havde nogen Vanskelighed ved at forstaa de Betragtninger, vi fra vor Side gjorde gældende. Han sagde, at der var ikke ført Bevis for, at hvis disse Ændringsforslag vedtoges, var alle Sunde lukkede. Det har vi ikke ført Bevis for, thi det er ikke noget Øjeblik faldet nogen af os ind at paastaa dette. Havde vi paastaet det og ment, at al Hjælp efter dette Lovforslag af samme Karakter som hidtil fuldstændig forsvandt, vilde vi rigtignok have angrebet Lovforslaget paa en helt anden Maade og ikke nøjedes med at ønske Ændringer i det paa den Maade, som vi har gjort. Den ærede Ordfører sagde dernæst, at jeg havde klaget over Kommunalbestyrelsernes Kontrol med Hjelpekasserne. Det, jeg sagde, var, at Kommunalbestyrelserne ikke burde have Kontrol med Hensyn til det fri Skøn overfor de enkelte Tilfælde, som i Loven udtrykkelig er tillagt Hjelpekassebestyrelserne, og som er Hjelpekasselovens bærende Princip med Hensyn til hele den Understøttelse, som gives.

Den ærede Minister ønskede ikke rigtig at svare paa Spørgsmaalet om den i Ændringsforslag Nr. 2 omtalte Tidsfrist. Hvis Udvalget kunde blive enigt om noget andet end det i Ændringsforslaget indeholdte, var han villig til at slutte sig dertil. Det

glæder mig. Jeg haaber, at Formanden for Udvalget vil foranledige det sammenkaldt; saa kan vi jo prøve paa at ensme en kortere Frist end den nu foreslaaede, men selv om det ikke bliver Resultatet, er det muligt, at der vil blive stillet Ændringsforslag derom. I saa Fald haaber jeg, at Ministeren vil støtte dette. Han sagde, at efter hans Mening behøvedes der egentlig slet ingen Mellemtid. Hvis jeg skal forstaa den Udtalelse, som Ordene faldt, maa Ministeren være gaaet over til min Fortolkning af Cirkulæret, men forudsat, at dette ikke var Mening, maa han dog have en Mening om, hvorvidt det er bedst at have en kortere eller længere Tidsfrist, og saa haaber jeg altsaa stadig paa hans Støtte.

Om Oplysningerne i Motiverne til Lovforslaget sagde den højtærede Minister, at den Maade, hvorpaa man havde brugt Loven, ikke behøvede at stemme med det, som har været Hensigten i 1907, og det er jo muligt; jeg tror imidlertid, at det var den Hensigt, som laa bag Udtalelser fra den højtærede Konseilspræsident i 1907, der svarer til den Maade, hvorpaa Loven er blevet brugt. Men jeg har ønsket at understrege, at naar Ministeren stiller sig, som han gør med Hensyn til andet Stykke af § 4, bryder han for en tom Doktrins og Teoris Skyld med den Udvikling, som i disse Aar faktisk har fundet Sted til almindelig Tilfredshed.

Tiden tillader ikke at svare paa det sidste Spørgsmaal, saa jeg skal afholde mig derfra.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§ 1 (se Tillæg A. Sp. 2243)
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 2 af et Flertal (Udvalget undtagen Hornstrup) (se Tillæg B. Sp. 527)
vedtoges med 85 St. mod 9.

§ 2, saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 2—4 til § 3 af Udvalget
vedtoges uden Afstemning.

§ 3, saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.